

De betekenis van kanker

Niki en haar arts getuigen

Het is een zegen dat sommige artsen verder durven kijken dan wat traditioneel wordt aangenomen als de waarheid. **Dr. Eduard Van den Bogaert** is zo iemand die gelooft in de 'integratieve aanpak' van ziektes. Hij wist heel wat mensen te helpen in hun zoektocht naar genezing. Een van hen is **Niki Herckens** die zelf herstelde van borstkanker.

Dr. Van den Bogaert, wat is volgens jou de zin van ziekte?

Je wordt nooit toevallig ziek! Onbewust zetten onze hersenen een ziekte in gang om ons organisme aan te passen aan een verandering. Ziekte heeft een evolutiefunctie. Toen de vis door omstandigheden voor het eerst uit het zeewater kwam, moest die zich aanpassen of sterven aan uitdroging. Om op het land te kunnen overleven, ging de vis tumoren ontwikkelen wat de latere nieren zouden worden. Deze tumoren dienden in de eerste plaats om het water in zijn organisme tegen te houden. In de zee is dat niet nodig aangezien het water non-stop in en uit het vissenlichaam stroomt. Door voortdurend nieuwe aanpassingen op het land ontstonden in de verdere evolutie de amfibieën, de reptielen, de zoogdieren en later de mens. Onze organen waren dus oorspronkelijk tumoren die door het organisme van het prehistorische dier aangemaakt werden om zich aan te passen aan veranderingen in het milieu en het klimaat. Pas als we de rode draad van de evolutie volgen, kunnen we de functie van deze tumoren begrijpen. Wat pathologie is in het begin, wordt later een hulp. Door tumoren meteen weg te halen, zie je niet tot wat ze dienen. Wanneer we dit beseffen, kunnen we iets in ons leven veranderen, waardoor we ons aanpassen en dus de ziekte niet meer nodig is. Kortom, onder elke ziekte zit een conflict en dat conflict dien je te decoderen. Dat decoderen is bij iedereen anders. Wat nodig is, is een integratieve aanpak.

Niki, in 2007 werd bij jou borstkanker geconstateerd. Hoe kan je dat in deze context plaatsen?

Ik heb sinds 1994 een praktijk voor therapie en stopte maar niet met het volgen van opleidingen omdat ik mijn werk perfect wou doen. Ik was voor de zoveelste keer in opleiding tot craniosacraal therapeut toen er een tumor in mijn borst werd gevonden. Toen dr. Van den Bogaert vroeg: "Wat is jouw 'envie', je zin om te leven?", onthulde mijn antwoord "mensen kunnen helen met mijn handen" meteen mijn conflict. Zijn reactie was: "Wanneer ga je nu stoppen met jezelf weg te cijferen en al je melk weg te geven?". Die confrontatie was precies wat ik nodig had op dat moment om iets om te kunnen keren.

Dokter, de meesten van ons zijn doodsbang voor bijvoorbeeld kanker. Het klinkt alsof dat niet nodig hoeft te zijn?

Elke tumor heeft een welbepaalde functie. Je daarvan bewust worden, is een eerste stap naar genezing maar meestal is dat niet genoeg. Je dient ook iets concreets te veranderen in je leven. Zo had ik een vrouw in mijn praktijk met hypofysekanker. Een patiënt met dit soort kanker secreteert veel meer prolactine dan normaal het geval is. Ik vroeg aan die dame welke symptomen ze had. Ze zei dat ze een gebrek aan maandstonden had en dat haar organisme moedermelk

aanmaakte. Ik vroeg haar vervolgens in welke specifieke situatie dat bij een vrouw normaal is. Ze antwoordde: "Na de geboorte." Ik vroeg die vrouw waar haar kind dan was. Ze antwoordde dat ze abortus gepleegd had. De natuur zit heel logisch in mekaar en produceert in geen geval een ziekte om mensen te doen lijden. Dat is een misvatting. Het is omdat mensen lijden dat de ziekte geproduceerd wordt. De omstandigheden die haar tot een abortus hadden geleid, waren zo traumatisch dat ze het hele gebeuren verdrong en verder leefde in de illusie dat ze zwanger was. Precies op de datum dat ze moest bevallen, hebben haar hersenen een tumor in gang gezet want anders moest ze aanvaarden dat haar kindje dood was. Dus ze voedde haar ingebeeld kind met echte melk. Ik heb haar gevraagd of haar kindje een jongen of meisje zou geweest zijn en welke naam zij het zou gegeven hebben. Pas nadat ze haar kind erkend had, kon ze beginnen aanvaarden dat het dood was. Ze heeft een afscheidsbrief geschreven en een vergevingsbrief aan zichzelf. Ik vroeg haar ook een poppetje te maken en een klein doodskistje waar de brief in kon. Er zijn geen woorden voor de dood van een kind. Daarom vroeg ik haar het kistje aan een van de elementen (*water, vuur, aarde of lucht, nvdr*) te geven. Twee dagen later had ze haar maandstonden, vier dagen later produceerde ze geen melk meer. Ook haar tumor was weg. Het gaat natuurlijk niet altijd zo makkelijk. Maar het bewijst wel dat het mogelijk is. We hebben het intellect en de kracht in onze genen en cellen om zelf te genezen. Er bestaan geen mirakels die zomaar lukraak uit de lucht komen gevallen.

Leg eens uit!

Een mirakel is een biologisch proces en het is dat proces dat we volgen in de integratieve geneeskunde. Het succes hangt af van de neuroplasticiteit van een persoon. Als je gelooft en voelt dat je niet kan veranderen, zal je lichaam dat ook niet doen. Al degenen die genezen, hebben iets veranderd in hun leven.

Niki, hoe ging het concreet bij jou in z'n werk?

Na de ontzuenderende confrontatie waarbij dokter Van den Bogaert mij liet inzien dat ik depressief was en mezelf zo wegcijferde, vroeg hij me: "Wat gun je jezelf? Wat is jouw grootste verlangen?". En toen wist ik het meteen! Ik antwoordde: "Harp spelen." Ik ben meteen de volgende dag naar een winkel gestapt en nog een dag later had ik mijn harp en kreeg ik mijn eerste harples. In een volgende consultatie vroeg de dokter waar ik mijn harp op laat steunen wanneer ik ze bespeel. Op de borststreek natuurlijk. En met het bespelen van de snaren, haal je de muziek letterlijk naar je toe! Ik leerde aan mezelf te geven in plaats van mijn liefde voortdurend weg te geven aan de anderen. Ik heb mijn tumor wel laten wegsnijden, maar kreeg geen chemotherapie of bestralingen. Ik werd na de operatie meteen genezen verklaard. En zo voel ik me nog steeds: totaal genezen. Niet enkel fysiek, maar op alle lagen."

HET HERPROGRAMMEREN VAN JE DNA

Het intrigeert enorm. Dokter, kan je nog eens een voorbeeld noemen uit je praktijk?

Er kwam een jonge vrouw van 26 bij me die een jaar eerder getrouwd was en pas een baby'tje gekregen had. Na de bevalling kreeg ze acute leukemie. Chemotherapie werkte niet en ze kreeg de prognose dat er niets aan te doen was en ze waarschijnlijk binnen de 48 uur zou sterven. Ik vroeg haar: "De quoi as-tu envie? Waar heb je zin, goesting in?" Ze wilde graag een zwarte koffie gaan drinken aan de Seine in Parijs. Ik vroeg haar meteen te vertrekken waarop ze allerlei redenen gaf waarom het niet kon: "Ik heb een klein kindje, mijn man plaatst me onder een stolp..." Ik zei haar: "Morgen ben je toch dood, dus..." Ze is meteen vertrokken om haar koffietje te gaan drinken. In Parijs heeft ze nog op mijn aanraden een sneeuwbol in een souvenirwinkel gekocht en het vervolgens in de Seine gesmeten. Vierentwintig uur later had ze geen leukemie meer. Hoe komt dat? Omdat ze precies de juiste daad deed en dit met liefde en vertrouwen. Als een van die drie ontbreekt, gaat het niet werken. Nogmaals, zonder een verandering in je leven, geen verandering in het lichaam. Leukemie betekent dat je een te veel aan witte bloedcellen hebt. En zwart is de antidode van wit. Niet voor niets had ze specifiek zin in een zwarte koffie. Geen cappuccino, geen koffie verkeerd, zelfs geen koffie met een wolkje melk, maar puur zwart! De sneeuwbol symboliseerde

“De natuur produceert geen ziekte om mensen te doen lijden. Het is net omdat mensen lijden dat er een ziekte geproduceerd wordt”

het teveel aan witte bloedcellen. Bovendien heeft het de vorm van een stomp waaronder zij zich in haar beleving door haar omgeving geplaatst voelde. Het wegslijten van dit symbool in de Seine was voor haar een krachtig ritueel om zich van deze beperking te bevrijden.

Dat klinkt heel simpel?

Het is belangrijk om niet te veralgemenen. Je moet voor elke persoon de juiste zaak vinden. Ik vertrek zelf altijd vanuit traditionele kennis maar het uiteindelijke antwoord geeft de patiënt zelf.

Niki, wat was voor jou je kernstuk?

Het harpspelen was de eerste noodzakelijke stap om verder te kunnen. Ik ben daarna onmiddellijk mijn stamboom beginnen tekenen om dit samen met dokter Van den Bogaert te decoderen. Al gauw kwamen een aantal traumatische gegevens aan het licht, zowel in mijn persoonlijk leven als in mijn vorige generaties. Het was een hele puzzel die we samen in elkaar konden leggen. Mijn tumor had te maken met een nestconflict in verband met mijn kinderen en was voor een groot deel ook transgeneratieel bepaald. Ik heb vervolgens onmiddellijk de nodige acties ondernomen om mijn conflict te genezen en mijn hersenen duidelijk te maken dat de verdere aanmaak van een tumor nu niet meer zinvol was. Een van de belangrijkste handelingen was het uitvoeren van een aantal begrafenissen en het voltooiën van geblokkeerde rouwprocessen. Ik heb hierbij ontzettend veel steun gekregen van mijn nabije omgeving. Tot mijn verbazing stelde ik vast dat mensen van mij hielden omwille van wie ik was, en niet omwille van de prestaties die ik zo perfect mogelijk probeerde neer te zetten. Ik genas niet alleen van mijn borsttumor maar ook van mijn depressie.

Dr. Van den Bogaert, hoe ben je eigenlijk gekomen tot de integratieve geneeskunde?

Alles is begonnen bij het ongeluk van mijn zus. Toen ze zes maanden oud was, kreeg ze een inenting en 24 uur later was ze volledig verlamd. Ze heeft één jaar lang tussen leven en dood gezweefd. Na dat jaar kwamen we terecht bij een homeopathisch geneesheer. Ze begon vanaf toen terug bewegingen te maken. Maar omdat de groei van haar hersenen een jaar stilstond, is ze mentaal gehandicapt. Dit is hét grote

drama van mijn leven. Onbewust heb ik destijds besloten daarom arts te worden. Ik wilde zaken verder kunnen onderzoeken. Er is al zoveel vooruitgang geboekt binnen de geneeskunde én er is nog zoveel meer te doen. Ik begon geneeskunde te studeren om zo op een legale manier homeopathie te kunnen beoefenen. Maar geleidelijk aan leerde ik ook een link te maken tussen cellen, hersenen en gevoelens. Toen ik die link ontdekte, ging ik ziekte op een totaal andere manier bekijken. Dank zij de ontdekkingen en de ontwikkeling van de neurowetenschap en de genetica beseffen we nu dat elke ziekte een aanpassing is, een attitude van het organisme. En dit houdt in dat bepaalde genen zich gaan uitdrukken, waar andere genen worden stilgelegd. Dus elke ziekte heeft een genetische achtergrond en een bepaalde specifieke genenconstellatie. Dat is bewezen door de klassieke wetenschap.

aha!moment

Dr. Van den Bogaert Als je gelooft en voelt dat je niet kan veranderen, zal je lichaam dat ook niet doen. Wie echt geneest van een ziekte, heeft iets veranderd in zijn leven.

Leg eens uit.

Elke cel drukt een deel van ons DNA uit. Zo'n cel kan je herprogrammeren. Dat kan je in een labo doen maar zoals we zien in de integratieve geneeskunde kan dat ook met gedachten. Want denken doen we met onze hersenen en die geven feilloos aan welke genen er dienen aangezet te worden en welke uitgeschakeld. Een gedachtenverandering heeft dus invloed op het DNA. Dus als een persoon zich aanpast door zijn geloof en gevoelens te veranderen, gaat de functionering van de cellen, inclusief tumorale cellen, veranderen. Kanker kan verdwijnen en het normale functioneren kan terugkomen. Mensen sterven niet door een tumor of gezwel maar door deze niet te gebruiken om te veranderen.

 Maak een collage van jouw stoutste dromen en verlangens. Kies er vervolgens eentje uit en voer het nog voor middernacht uit. Veel plezier!

TEKST: VANESSA LUYTEN-STIJNS + FOTO'S: SELINA DE MAEYER

**“We hebben het intellect en de kracht
in onze genen en cellen om zelf te genezen.
Er bestaan geen mirakels”**

